

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Sommerem ve věci

žalobce: [redacted], a.s., IČO [redacted]
sídlem [redacted]

proti

žalovaným: 1) [redacted], s.r.o. v likvidaci, IČO [redacted]
sídlem [redacted]

2) [redacted] s.r.o., IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupený Mgr. Jiřím Šolcem, advokátem
sídlem Prokopova 339, 397 01 Písek

3) Ing. T [redacted] K [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený JUDr. Zdeňkem Vlčkem, advokátem
sídlem Na Roudné 18, 301 65 Plzeň

4) Ing. A [redacted] P [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený Mgr. Jiřím Šolcem, advokátem
sídlem Prokopova 339, 397 01 Písek

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Špačková

5) Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený Mgr. Jiřím Šolcem, advokátem
sídlem Prokopova 339, 397 01 Písek

o náhradu nemateriální újmy ve výši 200 000 Kč

takto:

- I. Žalovaní č. 1, 2, 3, 4 a 5 jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobci částku 100 000 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v rozsahu, aby žalovaným č. 1, 2, 3, 4 a 5 bylo uloženo žalobci zaplatit 100 000 Kč, zamítá.
- III. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1 nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 2 náhradu nákladů řízení ve výši 38 243 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného č. 2.
- V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 3 náhradu nákladů řízení ve výši 41 584 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného č. 3.
- VI. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 4 náhradu nákladů řízení ve výši 38 243 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného č. 4.
- VII. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 5 náhradu nákladů řízení ve výši 38 243 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného č. 5.
- VIII. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši 42 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IX. Žalovaní č. 1, 2, 3, 4 a 5 jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši 22 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou dne 26.8.2011 domáhal zveřejnění omluvy za poškození dobrého jména žalobce a finančního zadostiučinění ve výši 600 000 Kč. Žalobce ve žalobě uvedl, že žalovaní 1) a 2) podali návrh na zahájení insolvenčního řízení s tím, že mají dosud neuhrazené pohledávky za žalobcem z titulu uzavřené smlouvy o dílo ze dne 10.12.2009. Insolvenční návrh však byl zamítnut z důvodu neprokázání splatné pohledávky a neprokázání aktivní legitimace žalovaného 2) a tedy ani mnohosti věřitelů, a to usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 13.5.2011, č.j. [REDACTED], které bylo žalobci doručeno dne 31.5.2011. Žalovaní 1) a 2) si museli být vědomi toho, že nebyly splněny podmínky úpadku

žalobce, když žalobce veškeré své účetní závěrky zakládá do obchodního rejstříku. Zveřejněním insolvenčního návrhu v insolvenčním rejstříku došlo k poškození dobrého jména žalobce, k narušení vztahů s obchodními partnery, poskytovateli dotací a grantů, bankami, vlastními zaměstnanci a v neposlední řadě i státními orgány, a proto žalobce žádá zveřejnění omluvy a majetkového zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 600 000 Kč. Pasivní věcnou legitimaci žalovaného 3), 4) a 5) je pak žalobce dovozoval z toho, že se jedná o statutární orgány žalovaných 1) a 2). Žalobce uvedl, že ještě i v roce 2013 stále pocíťoval negativní důsledky insolvenčního návrhu, přestože tento byl zamítnut v květnu 2011. Žalobce je v insolvenčním rejstříku stále dohledatelný jako dlužník, což vzbuzuje negativní a zamítavé reakce jeho obchodních partnerů. Podání insolvenčního návrhu nemělo pro žalobce negativní důsledky pouze v oblasti podnikání a dobrého jména u obchodních partnerů, kdy žalobce neměl přístup do své datové schránky, nemohl disponovat se svým majetkem, účastnit se garantových projektů a dále se negativní důsledky projevy i u jiných obchodních společností ([redacted] s.r.o., [redacted] s.r.o.), jehož jednatelem je pan J. [redacted] T. [redacted] (tehdejší předseda představenstva žalobce), a které patří do skupiny žalobce.

2. Rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. 56 Cm 47/2013-252 z 19.5.2015 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Cmo 215/2015-287 z 11.4.2016 bylo žalobě pravomocně vyhověno v části, v jaké se žalobce domáhal zveřejnění omluvy a žaloba byla pravomocně zamítnuta v části, v jaké se žalobce domáhal zaplacení finančního zadostiučinění ve výši 400 000 Kč, a to z důvodu prekluze žalobou uplatněného práva. Předmětem řízení tak byl již pouze nárok žalobce na zaplacení finančního zadostiučinění ve výši 200 000 Kč.
3. Žalovaní s podanou žalobou nesouhlasili. Uvedli, že žalovaný 1) měl se žalobcem uzavřenou smlouvu o dílo ze dne 10.12.2009, když žalobce byl objednatelem díla a žalovaný 1) zhotovitelem. Obsahem smlouvy o dílo bylo zhotovení rozsáhlých podkladů potřebných pro stavební řízení v rámci investiční akce „Rekonstrukce a dostavba [redacted]“. Žalovaný 1) spolupracoval i se žalovaným 2), společných jednání se účastnil i žalobce. Předmětem smlouvy o dílo nebyly některé dílčí činnosti, jako je např. geodetické zaměření staveniště. Žalobce proto s žalovaným 2) uzavřel ústní smlouvu o dílo na zhotovení geodetického zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení budovy, a to za cenu 96 000 Kč s DPH. Žalovaný 2) dílo zhotovil a vyúčtoval žalobci fakturou č. [redacted] se splatností dne 22.2.2010. Žalovaný 1) rovněž provedl dílo (projektovou dokumentaci k zakázce „Rekonstrukce a dostavba [redacted]“) dle smlouvy a předal ji žalobci dne 18.1.2010. Cenu za provedení díla žalovaný 1) vyúčtoval žalobci fakturou č. [redacted] na částku 1 039 200 Kč se splatností dne 2.2.2010. Žalovaný 1) i žalovaný 2) tak měli vůči žalobci splatné pohledávky. Žalovaní rovněž namítli, že neposkytnutí úvěru společností ze skupiny žalobce odůvodňoval i konkurs na majetek společnosti [redacted] s.r.o. a dále že zveřejněná omluva postačuje k reparaci imateriální újmy na straně žalobce.
4. Po provedeném dokazování soud zjistil, že žalobce i žalovaní 1) a 2) jsou subjekty zapsanými v obchodním rejstříku, žalovaný 3) byl do 12.9.2017 jednatelem žalovaného 1) a žalovaní 4) a 5) jsou jednatele žalovaného 2) (*viz výpis z obchodního rejstříku žalobce, žalovaného 1) a 2)*).
5. Dne 7.1.2011 podal žalovaný 2) insolvenční návrh na žalobce, s tím, že má vůči žalobci splatnou pohledávku ve výši 96.000,- Kč, vyúčtovanou fakturou č. [redacted] se splatností dne 22.2.2010, a to za zhotovení geometrického zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy. Za dalšího věřitele označil žalovaného 1) (*viz návrh na rozhodnutí o úpadku sp. zn. [redacted]*).

6. Žalovaný 1) se připojil k návrhu žalovaného 2) s tím, že má vůči žalobci pohledávku po splatnosti ve výši 1 057 200 Kč z titulu uzavřené smlouvy o dílo ze dne 10.12.2009. Žalovaný 2) byl vyzván k doplnění svého insolvenčního návrhu, neboť z něj nebylo zřejmé, na základě jakého smluvního vztahu byla předmětná faktura vystavena a jakým způsobem bylo dílo předáno (*viz protokol o jednání ze dne 28.3.2011 sp. zn. [redacted]*).
7. Žalobce navrhnul vydání předběžného opatření, kterým by soud zrušil účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, tento návrh byl insolvenčním soudem odmítnut (*viz usnesení soudu ze dne 30.3.2011 o odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření sp. zn. [redacted]*).
8. Návrh žalovaného 1) i žalovaného 2) byl insolvenčním soudem zamítnut s tím, že navrhovatelé (žalovaný 1) a 2)) nedoložili splatné pohledávky a dlužník (žalobce) není v platební neschopnosti, neboť prokázal, že má na účtu více finančních prostředků, než činí navrhovateli uplatněné pohledávky a dále z důvodu, že nebyla prokázána aktivní věcná legitimace žalovaného 2), a tedy mnohost věřitelů (*viz protokol ze dne 13.5.2011, č.j. [redacted], usnesení soudu ze dne 13.5.2011 o zamítnutí insolvenčního návrhu č.j. [redacted], včetně doručenek*).
9. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13.5.2011, č.j. [redacted] nabylo právní moci dne 16.6.2011, když bylo doručeno dlužníkovi (žalobci) a navrhovatelům (žalovaným 1) a 2)) dne 31.5.2011.
10. Žalobce tvoří vzájemně propojenou strukturu společností, kdy žalobce je jediným společníkem společnosti [redacted] s.r.o., polovičním akcionářem společnosti [redacted] a.s., kde dalším akcionářem je společnost [redacted] s.r.o. a společnost [redacted] a.s. je pak dále jediným společníkem společnosti [redacted] s.r.o. (*viz výpis z obchodního rejstříku společnosti [redacted] a.s., notářský zápis č. N [redacted], NZ [redacted], výpis z obchodního rejstříku společnosti [redacted] s.r.o. a [redacted] s.r.o.*).
11. Agentura CzechInvest pozastavila v průběhu poskytování dotací, o které žádal žalobce, proplácení výdajů, a to až do doby skončení insolvenčního řízení s žalobcem (*viz dopis adresovaný agenturou CzechInvest žalobci ze dne 17.5.2011 spolu s výpisem z e-account CzechInvestmentu*).
12. Komerční banka, a.s. při rozhodování o financování dceřiných společností žalobce [redacted] s.r.o. a [redacted] s.r.o. rovněž posuzovala stav v insolvenčním rejstříku u mateřské společnosti, tedy žalobce (*viz emailová komunikace mezi předsedou představenstva žalobce a panem Š [redacted] leden až březen 2013*).
13. Z výslechu svědka P [redacted] Š [redacted], bankovního poradce Komerční banky, a.s. vyplynulo, že s předsedou představenstva vedl jednání týkající se možnosti poskytnutí úvěru a financování [redacted] s.r.o., [redacted] s.r.o. a [redacted] s.r.o. V této souvislosti banky prověřují bankovní i nebankovní registry ohledně všech subjektů, které jsou majetkově propojeny s žadatelem o úvěr. V daném případě bylo zjištěno insolvenční řízení žalobce. Pro [redacted] s.r.o. a [redacted] s.r.o. k realizaci úvěru nedošlo. V rámci posuzování žádosti o úvěr není relevantní, zda insolvenční řízení skončilo, nebo ještě probíhá.

14. Z výsledku předsedy představenstva žalobce J. T. vyplynulo, že žalobce je mateřskou společností řady lékáren i dalších společností. Žalobce působí převážně v oblasti ekonomického a marketingového poradenství, většina jeho aktivit je zaměřena na čerpání dotací z EU. V roce 2009 měl žalobce v úmyslu podat žádost o dotaci na rekonstrukci hotelu v Orlických horách, a proto oslovil žalovaného 1) s žádostí o připravení podkladů pro poskytnutí dotace, když s jeho statutárním zástupcem panem K. se již znali z předchozí spolupráce. Plnění žalovaného 1) však mělo řadu vad a nedodělků a nebylo dostatečné pro poskytnutí dotace, nicméně o dotaci požádali, avšak dotace poskytnuta nebyla. Žalobce proto nezaplatil žalovanému 1) odměnu. Žalovaný 1) se však se svým nárokem neobrátil na soud, ale podal insolvenční návrh, tato skutečnost vedla k pozastavení garantových projektů, kterých se žalobce účastnil. Rovněž se žalobce před státními orgány jevil jako nedůvěryhodný partner. Žalobce musel situaci vysvětlovat klientům a zaměstnancům. Insolvenční návrh byl zamítnut asi po půl roce po jeho podání. Žalobce vyúčtoval náklady, které mu v této souvislosti vznikly a požádal žalovaného 1) o jejich proplacení, což však odmítl, a proto žalobce zahájil toto řízení. Insolvenční řízení způsobilo, že řada klientů žalobce již neobnovila své zakázky, je veden záznam i v insolvenčním rejstříku, došlo k problémům s financováním lékáren, kdy banky odmítly financovat dceřiné společnosti žalobce. V rámci dostavby hotelu K. jednal za žalobce celý tým osob, včetně paní T. a paní K. V rámci holdingu žalobce měla již v minulosti finanční problémy společnost s.r.o., která se nyní nachází v konkursu a žalobce je její 50% vlastník. Obrat žalobce v letech 2009 až 2012 dosahoval řádu milionů, kdy v roce 2011 došlo ke kolísání zisků. Žalobce měl v roce 2010 asi 10-12 zaměstnanců, nyní má asi 3-4 zaměstnance, důvodem byla mimo jiné i skutečnost, že klienti žalobce neobnovili své zakázky.
15. Dne 10.12.2009 uzavřel žalobce jako objednatel s žalovaným 1) jako zhotovitelem smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení rozsáhlých podkladů potřebných pro stavební řízení v rámci investiční akce „Rekonstrukce a dostavba“, předmětem díla nebylo geodetické zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy (viz smlouva o dílo ze dne 10.12.2009 včetně příloh). Geodetické zaměření bylo zpracováno žalovaným 2), cena činila 80.000,- Kč bez DPH, v případě, že by si žalobce objednával zpracování zaměření prostřednictvím žalovaného 1) byla by cena zaměření o 15% vyšší (viz emailová korespondence mezi M. K., J. T. a J. K. ze dne 14.1.2010, emailová korespondence mezi M. K. a A. K. ze dne 14.1.2010).
16. Projektová dokumentace k investiční akci „Rekonstrukce a dostavba“ byla předána žalobci dne 18.1.2010 (viz protokol o předání a převzetí dokumentace). Cenu za provedení díla žalovaný 1) vyúčtoval žalobci fakturou č. na částku 1 039 200 Kč se splatností dne 2.2.2010 (viz faktura č.).
17. Žalobce měl k projektové dokumentaci připomínky, na které upozornil žalovaného 1) a bylo dohodnuto odstranění nedostatků projektové dokumentace do 25.1.2010 (viz emailová dokumentace ze dne 19.1.2010, včetně připomínek k projektové dokumentaci, zápis z jednání ze dne 21.1.2010).
18. Geodetické zaměření nebylo žalobcem objednáno ani uhrazeno, přestože jej žalovaný 2) již provedl (viz emailová korespondence ze dne 28.1.2010).
19. V rámci dalších jednání mezi žalovaným 1) a žalobcem bylo dohodnuto, že žalovaný 1) dodatečně zajistí provedení geodetického zaměření a zaměření a zakreslení skutečného

provedení stávající budovy pro žalobce a žalobce uhradí cenu těchto prací, přičemž fakturu za tyto práce měl již žalobci zaslat žalovaný 2), který toto zaměření již zpracoval, což také učinil a zaslal žalobci fakturu č. 10001010 se splatností dne 22.2.2010 znějící na částku 96 000 Kč s DPH (*viz zápis z jednání ze dne 8.2.2010, faktura č. 10001010*).

20. Vzhledem k přetrvávajícím vadám projektové dokumentace požadoval žalobce jejich odstranění a slevu z ceny díla, přičemž mezi žalobcem a žalovaným 2) probíhaly i dohody o smírném řešení nastalé situace (*viz emailová korespondence mezi zástupci žalobce a žalovaného 1) ze dne 7.4.2010 a 13.5.2010*).
21. S ohledem na shora uvedená skutková zjištění učinil soud následující závěr o skutkovém stavu věci: Dne 10.12.2009 uzavřel žalobce jako objednatel s žalovaným 1) jako zhotovitelem smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení rozsáhlých podkladů potřebných pro stavební řízení v rámci investiční akce „Rekonstrukce a dostavba [redacted]“. Předmětem díla nebylo geodetické zaměření a zaměření a zakreslení skutečného provedení stávající budovy. Geodetické zaměření bylo zpracováno žalovaným 2), cena činila 80 000 Kč bez DPH, v případě, že by si žalobce objednával zpracování zaměření prostřednictvím žalovaného 1) byla by cena zaměření o 15% vyšší. Projektová dokumentace byla předána žalobci dne 18.1.2010. Cenu za provedení díla žalovaný 1) vyúčtoval žalobci fakturou č. [redacted] na částku 1 039 200 Kč se splatností dne 2.2.2010. Žalobce měl k projektové dokumentaci připomínky, na které upozornil žalovaného 1). Geodetické zaměření nebylo žalobcem objednáno ani uhrazeno, přestože jej žalovaný 2) již provedl. Vzhledem k přetrvávajícím vadám projektové dokumentace požadoval žalobce jejich odstranění a slevu z ceny díla. Vzhledem k tomu, že žalobce neuhradil cenu za provedení projektové dokumentace ani za zpracování geodetického zaměření, podal dne 7.1.2011 žalovaný 2) insolvenční návrh na rozhodnutí o úpadku žalobce. Žalovaný 1) se k návrhu připojil. Návrh žalovaného 1) i žalovaného 2) byl insolvenčním soudem zamítnut s tím, že navrhovatelé nedoložili splatné pohledávky a dlužník není v platební neschopnosti, neboť prokázal, že má na účtu více finančních prostředků, než činí navrhovatelé uplatněné pohledávky a rovněž z důvodu, že nebyla prokázána aktivní věcná legitimace žalovaného č. 2, a tedy mnohost věřitelů. Většina aktivit žalobce je zaměřena na čerpání dotací z EU. V souvislosti s probíhajícím insolvenčním řízením byly některé dotace žalobci pozastaveny, a to až do doby skončení insolvenčního řízení. Ze strany orgánů státní správy i jeho klientů byly na žalobce vznášeny dotazy ohledně jeho kredibility, žalobce se začal jevit jako nedůvěryhodný partner. Řada klientů žalobce neobnovila zakázky. Žalobce musel vysvětlovat situaci zaměstnancům. Žalobce je také členem holdingové struktury společností. Dceřiné společnosti žalobce byly nuceny při žádosti o finanční produkty vysvětlovat okolnosti insolvenčního řízení žalobce. Některým z nich nebyly ani finanční produkty v důsledku insolvenčního řízení na majetek žalobce poskytnuty.
22. Při právním posouzení vycházel soud z ustanovení § 147 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., ve znění účinném do 29.12.2011 (dále jen „IZ“) dle kterého, jestliže řízení o insolvenčním návrhu věřitele bylo zastaveno nebo insolvenční návrh byl odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má dlužník nebo jiný dlužníkův věřitel proti insolvenčnímu navrhovateli právo na náhradu škody nebo jiné újmy, která mu vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu. Jde-li o odpovědnost vůči dlužníku, má se v pochybnostech za to, že insolvenční navrhovatel zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu zavinil.

23. Podle odst. 2 cit ustanovení IZ právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 1 má dlužník nebo jiný dlužníkův věřitel také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodu uvedeného v § 143 odst. 3.
24. Podle ust. § 147 odst. 3 IZ je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokáží, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku.
25. Dle § 147 odst. 4 IZ žalobu podle odstavců 1 až 3 musí dlužník podat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiný dlužníkův věřitel nejpozději do 3 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor.
26. V daném případě bylo dne 7.1.2011 na návrh žalovaného 2) zahájeno proti žalobci u Krajského soudu v Praze insolvenční řízení pod sp. zn. [REDAKCE], ke kterému se připojil i žalovaný 1). Usnesením ze dne 13.5.2011, č.j. [REDAKCE] byl návrh zamítnut z důvodu nedoložení splatné pohledávky a neprokázání platební neschopnosti dlužníka (žalobce), když dlužník prokázal, že má na účtu více finančních prostředků, než činí uplatněné pohledávky a dále z důvodu, že nebyla prokázána aktivní věcná legitimace žalovaného 2), a tedy mnohost věřitelů. K zamítnutí insolvenčního návrhu tedy nepochybně došlo vinou insolvenčních navrhovatelů žalovaného 1) a 2).
27. Rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu bylo doručeno žalobci (dlužníkovi) dne 31.5.2011, přičemž žaloba byla podána u soudu dne 26.8.2011, soud proto dospěl z závěru, že žaloba byla v souladu s ust. § 147 odst. 4 IZ v projednávaném rozsahu podána včas.
28. Soud se dále zabýval tím, zda žalobci vznikla nemajetková újma spočívající v poškození jeho dobré pověsti, a zda je v příčinné souvislosti se zahájením následně skončeného insolvenčního řízení.
29. Úprava odpovědnosti za zásah do dobré pověsti právnické osoby byla v době zahájení a vedení insolvenčního řízení na majetek žalobce upravena v ust. § 19b odst. 2 a 3 zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31.12.2013. Platí, že osoba dotčená neoprávněným zásahem do své dobré pověsti se může domáhat zadostiučinění jak v morální formě, tak v penězích.
30. Obecně platí, že podáním nedůvodného insolvenčního návrhu a zveřejněním informace o zahájení insolvenčního řízení dochází k závažnému neoprávněnému zásahu do dobré pověsti právnické osoby - podnikatele a že takové osobě vzniká újma spočívající ve snížení vážnosti u jejích obchodních partnerů, veřejných institucí a zaměstnanců. Insolvenční návrh totiž zpochybňuje samotnou podstatu dobré pověsti právnické osoby – podnikatele, a to jeho schopnost včas a řádně plnit své závazky, jakož v konečném důsledku i jeho další existenci.

31. Nelze přehlédnout také fakt, že je-li proti podnikateli podán nedůvodný insolvenční návrh, resp. insolvenční návrh obsahující nepravdivé údaje, jsou informace o zahájení insolvenčního řízení (§ 97 odst. 1 insolvenčního zákona), jakož i obsah insolvenčního návrhu, prakticky ihned dostupné široké veřejnosti prostřednictvím insolvenčního rejstříku (§ 101 odst. 1 věta první insolvenčního zákona); tímto okamžikem také nastávají účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení (§ 109 a násl. insolvenčního zákona), spočívající mimo jiné v omezení dlužníka při nakládání s majetkovou podstatou.
32. Zveřejnění insolvenčního návrhu je o to závažnější, že k němu dochází prostřednictvím informačního systému veřejné správy (insolvenčního rejstříku – srov. § 419 a násl. insolvenčního zákona), což v očích zejména laické veřejnosti může zvýšit „věrohodnost“ tvrzení obsažených v insolvenčním návrhu.
33. Jedná se tudíž o zásah natolik intenzivní, že automaticky odůvodňuje poskytnutí zadostiučinění v morální formě – omluvy, které však spíše výjimečně bude dostačovat k plné reparaci vzniklé imateriální újmy a bude k němu muset přistoupit peněžitě zadostiučinění.
34. Obecně lze říci, že při určení výše peněžitého přiměřeného zadostiučinění za imateriální újmu způsobenou zásahem do dobré pověsti právnické osoby soud musí přihlídnout ke všem okolnostem posuzované věci. Přiznané zadostiučinění v penězích musí být přiměřené rozsahu (závažnosti) způsobené imateriální újmy (na dobré pověsti právnické osoby).
35. Při posuzování, zda bylo zasaženo do dobré pověsti právnické osoby, se vychází z toho, že dotčená právnická osoba požívá dobré pověsti; v řízení může být prokázán opak. Dobrou pověst právnické osoby, která je podnikatelem, je přitom třeba hodnotit zejména podle jejího „chování“ v obchodních vztazích.
36. Dále je třeba vzít v úvahu délku doby, která uplynula mezi zveřejněním vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení a zveřejněním usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu, když délka doby, po kterou byla dobrá pověst podnikatele (zasažená neoprávněným insolvenčním návrhem) zpochybňována, je významná při posuzování rozsahu (intenzity) tím způsobené újmy.
37. Dalším faktorem, který je třeba zohlednit, jsou konkrétní projevy ze strany obchodních partnerů, veřejných institucí a zaměstnanců vůči dotčené právnické osobě motivované zhoršením její dobré pověsti stran její schopnosti dostát svým závazkům.
38. Při určení závažnosti (rozsahu) způsobené újmy je dále třeba vzít v úvahu postavení dotčené právnické osoby – podnikatele na trhu; čím větším, známějším či významnějším je podnikatelem, tím bude zpravidla závažnější újma způsobená na jeho dobré pověsti (požívá-li ji, což se – jak vysvětleno shora – předpokládá).
39. Žalobci již bylo pravomocně přiznáno právo na poskytnutí morální satisfakce ve formě omluvy zveřejněné v celostátním ekonomickém periodiku, tato morální satisfakce však zásah do dobré pověsti dostatečně nereparuje, s ohledem na obecnou závažnost zásahu způsobeného nedůvodným insolvenčním návrhem ve spojení s tím, že žalobce je třeba

považovat za podnikatele požívajícího dobré pověsti, když v řízení nebylo zjištěno, že žalobce dobrou pověst již před zahájením insolvenčního řízení na jeho majetek neměl. Poskytnutí peněžité satisfakce pak také odůvodňuje její generálně preventivní funkce, jež má odradit případné budoucí navrhovatele od podávání šikanózních insolvenčních návrhů místo uplatňování jejich tvrzených práv cestou standardního sporného řízení.

40. Pokud jde o výši peněžitého zadostiučinění, soudu se jeví jako přiměřená částka 100 000 Kč, a to s ohledem na poměrně dlouhou dobu trvání insolvenčního řízení, jež probíhalo déle než 5 měsíců, po kterou byla bezprostředně zpochybněna schopnost žalobce dostát jeho závazkům, jež je pro každého podnikatele klíčová; v případě žalobce pak byla umocňována předmětem jeho činnosti v oblasti poskytování ekonomického a marketingového poradenství v souvislosti s čerpáním dotací z EU. O zásahu do dobré pověsti žalobce svědčí i to, že ten byl nucen poskytovat vysvětlení situace svým klientům a pracovníkům a dále i orgánům státní správy. Dokladem vyšší intenzity zásahu je pak to, že žalobci bylo pozastaveno financování grantových projektů, kterých se účastnil, a to až do skončení insolvenčního řízení. Zhoršení pověsti žalobce v důsledku insolvenčního řízení se také projevilo neposkytnutím úvěru 2 společností ovládaným žalobcem; tím byl žalobce znevýhodněn oproti ostatním podnikatelům, jejichž dobrá pověst nebyla zasažena nedůvodně vedeným insolvenčním řízením.
41. Soud nepřistoupil k přiznání vyššího peněžitého zadostiučinění navrhaného žalobcem z důvodu, že takové by bylo již nepřiměřené s ohledem na skutečnost, že žalobce byl v rozhodné době malou společností s obratem v řádu milionů korun a pouze asi 10 zaměstnanci a tudíž nešlo o subjekt tržně významný a veřejnosti známý; to nutně limituje újmu způsobenou na jeho dobré pověsti.
42. S ohledem na uvedené, soud žalobě vyhověl vůči žalovaným 1) a 2) v rozsahu částky 100 000 Kč.
43. Z titulu zákonného ručení za splnění povinnosti k náhradě újmy dle § 147 odst. 3 IZ soud žalobě ohledně částky 100 000 Kč vyhověl i vůči žalovaným č. 3, 4 a 5, coby členům statutárních orgánů žalovaných 1) a 2) v době podání insolvenčního návrhu a vedení řízení o něm. V řízení nebyly zjištěny (ani tvrzeny) okolnosti, které by dle uvedeného ustanovení znamenaly zánik jejich ručení. Žaloba vůči nim není předčasná, neboť písemnou výzvou ke splnění dluhu vůči žalovaným 1) a 2), jíž vyžaduje ustanovení § 548 odst. 1 obč. zák. je již samotná žaloba.
44. Ve zbylém rozsahu ohledně částky 100 000 Kč soud žalobu vůči všem žalovaným zamítnul.
45. Pokud bylo žalovanými namítáno, že neposkytnutí úvěru společností ze skupiny žalobce odůvodňoval i konkurs na majetek společnosti [REDAKCE] s.r.o., tato námitka nemá oporu v provedeném dokazování, když z výsledku pracovníka KB a.s. P [REDAKCE] Š [REDAKCE] vyplynulo, že důvodem neposkytnutí úvěru bylo právě insolvenční řízení na majetek žalobce.
46. Nedůvodná je i námitka žalovaných č. 2, 4 a 5, že existovala splatná pohledávka žalovaného 2) za žalobcem. Rozhodovací praxe sice dovodila, že insolvenční navrhovatel, jehož odpovědnost za škodu nebo jinou újmu vzniklou zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu je dovozována jen proto, že coby důvod zamítnutí insolvenčního

návrhu v insolvenčním řízení vyšlo najevo, že sporné skutečnosti týkající se jeho pohledávky nebude možné osvědčit pouze listinami a provedením věcně (okruhem sporných skutečností) opodstatněných důkazů by insolvenční soud nahrazoval sporné řízení o pohledávce, se této odpovědnosti zproští, jestliže prokáže, že v době zamítnutí insolvenčního návrhu jeho splatná pohledávka proti dlužníku po právu existovala (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 7. 2012, sp. zn. KSBR 40 INS 5261/2008 29 NSČR 15/2010-A-87, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek NS, č. 10/2013), nicméně v projednávané věci byl insolvenční návrh zamítnut nikoli pouze z důvodu, že nelze mít za to, že by navrhovatelé měli za žalobcem splatnou pohledávku, ale rovněž proto, že nebyla prokázána aktivní legitimace žalovaného 2), a tedy mnohost věřitelů, a dále proto, že žalobce se nenacházel v platební neschopnosti.

47. Nedůvodná je konečně i námitka žalovaného 3), že žalobce v době podání insolvenčního návrhu vykazoval známky úpadku, když takové zjištění z provedeného dokazování nevyplyvá.
48. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným 1) soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť převážně úspěšnému žalovanému 1) dle obsahu spisu žádné náklady řízení nevznikly.
49. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovanými 2) až 5) soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že každému z převážně úspěšných žalovaných 2) až 5) přiznal právo na náhradu 31,14 % nákladů řízení. Tarifní hodnota předmětu řízení činila 10 000 Kč za návrh na zveřejnění omluvy a 600 000 Kč za návrh na poskytnutí peněžitého zadostiučinění, celkem tedy 610 000 Kč. Žalobce uspěl v rozsahu 110 000 Kč, tedy stran návrhu na zveřejnění omluvy a stran návrhu na poskytnutí peněžitého zadostiučinění v rozsahu 100 000 Kč. Neúspěch naopak žalobce měl v rozsahu 500 000 Kč, když žaloba byla zamítnuta co do částky 400 000 Kč z důvodu prekluze a co do částky 100 000 Kč na základě úvahy soudu o přiměřenosti výše peněžité satisfakce. Na podkladě ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. je však třeba žalobce pro účely rozhodování o přiznání náhrady nákladů řízení třeba považovat za úspěšného v rozsahu 210 000 Kč, když ohledně částky 100 000 Kč byla žaloba zamítnuta jen na základě úvahy soudu o přiměřené výši peněžitého zadostiučinění. Procesní úspěch žalobce tak činil 34,43 %. Z toho vyplývá, že pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení byli žalovaní 2) až 5) úspěšní v rozsahu 400 000 Kč a jejich úspěch činil 65,57 %. Rozdílem úspěchu žalovaných 2) až 5) a žalobce je poměr 31,14 %, ve kterém mají žalovaní 2) až 5) právo na náhradu nákladů řízení.
50. Náklady řízení žalovaného 2) jsou tvořeny odměnou advokáta za 11 úkonů právní služby dle § 7 bodu 6 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (odměna počítána z tarifní hodnoty 610 000 Kč tj., nemajetková újma 600 000 Kč a zveřejnění omluvy 10 000 Kč), to vše snížení o 20% dle § 12 odst. 4 cit. vyhlášky po 8 592 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření se k návrhu ve věci samé, účast na jednání dne 29.10.2013, 18.2.2014, 30.9.2014, 6.1.2015 a 21.4.2015, vyjádření ve věci samé – závěrečný návrh, vyjádření k odvolání z 22.2.2016, účast u jednání dne 11.4.2016 a 16.4.2019), celkem tedy 94 512 Kč, 11 náhradami hotových výdajů po 300 Kč za shora uvedené úkony dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., dále 1/3 cestovného za 7 cest na trase Písek – Praha a zpět (212 km) tj. ve výši 1 x 1 298,92 Kč za jednání dne 29.10.2013 dle vyhl. č. 472/2012 Sb., ve výši 2 x 1 314,18 Kč za jednání dne 18.2.2014 a 30.9.2014 dle vyhl. č. 435/2013 Sb., ve výši 2 x 1 317,15 Kč za jednání dne 6.1.2015 a dne 21.4.2015 dle vyhl. č. 328/2014 Sb., 1 246,34 Kč za jednání dne 11.4.2016 dle vyhlášky č. 385/2015 Sb. a 1 246,34 Kč za jednání dne 16.4.2019 dle vyhlášky č. 333/2018 Sb., jež po zaokrouhlení činí 3 018 Kč a 1/3 náhrady za promeškaný čas v rozsah 56 půlhodin po 100 Kč (8 půlhodin na cestu k jednomu jednání), jež činí po zaokrouhlení 1 867 Kč, to vše navýšeno o 21% DPH ve výši

zaokrouhleně 21 314 Kč. Celkové náklady tak činí 122 811 Kč a žalovanému 2) náleží náhrada 31,14 % z nich, jež po zaokrouhlení dělá 38 243 Kč.

51. Náklady řízení žalovaného 3) jsou tvořeny odměnou advokáta za 9 úkonů právní služby dle § 7 bodu 6 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (odměna počítána z tarifní hodnoty 610 000 Kč tj., nemajetková újma 600 000 Kč a zveřejnění omluvy 10 000 Kč), po 10 740 Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast na jednání dne 18.2.2014, 30.9.2014, 6.1.2015 a 21.4.2015, vyjádření ve věci samé – závěrečný návrh, vyjádření k odvolání z 13.8.2015, účast na jednání dne 11.4.2016 a 16.4.2019), 9 náhradami hotových výdajů po 300 Kč za shora uvedené úkony dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., 6 x cestové na trase Plzeň – Praha a zpět (160 km) ve výši 2 x 1 225,40 Kč dle vyhlášky č. 435/2013 Sb., ve výši 2 x 1 229,20 Kč za jednání dne 6.1.2015 a dne 21.4.2015 dle vyhl. č. 328/2014 Sb., 1 271 Kč za jednání dne 11.4.2016 dle vyhlášky č. 385/2015 Sb. a 1 223,60 Kč za jednání dne 16.4.2019 dle vyhlášky č. 333/2018 Sb., náhrada za promeškaný čas v rozsah 36 půlhodin po 100 Kč (6 půlhodin na cestu k jednomu jednání), to vše navýšeno o 21% DPH ve výši zaokrouhleně 23 176 Kč. Celkové náklady tak činí 133 540 Kč a žalovanému 3) náleží náhrada 31,14 % z nich, jež po zaokrouhlení dělá 41 584 Kč.
52. Náklady řízení žalovaného 4) jsou tvořeny odměnou advokáta za 11 úkonů právní služby dle § 7 bodu 6 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (odměna počítána z tarifní hodnoty 610 000 Kč tj., nemajetková újma 600 000 Kč a zveřejnění omluvy 10 000 Kč), to vše snížení o 20% dle § 12 odst. 4 cit. vyhlášky po 8 592 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření se k návrhu ve věci samé, účast na jednání dne 29.10.2013, 18.2.2014, 30.9.2014, 6.1.2015 a 21.4.2015, vyjádření ve věci samé – závěrečný návrh, vyjádření k odvolání z 22.2.2016, účast u jednání dne 11.4.2016 a 16.4.2019), celkem tedy 94 512 Kč, 11 náhradami hotových výdajů po 300 Kč za shora uvedené úkony dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., dále 1/3 cestovného za 7 cest na trase Písek – Praha a zpět (212 km) tj. ve výši 1 x 1 298,92 Kč za jednání dne 29.10.2013 dle vyhl. č. 472/2012 Sb., ve výši 2 x 1 314,18 Kč za jednání dne 18.2.2014 a 30.9.2014 dle vyhl. č. 435/2013 Sb., ve výši 2 x 1 317,15 Kč za jednání dne 6.1.2015 a dne 21.4.2015 dle vyhl. č. 328/2014 Sb., 1 246,34 Kč za jednání dne 11.4.2016 dle vyhlášky č. 385/2015 Sb. a 1 246,34 Kč za jednání dne 16.4.2019 dle vyhlášky č. 333/2018 Sb., jež po zaokrouhlení činí 3 018 Kč a 1/3 náhrady za promeškaný čas v rozsah 56 půlhodin po 100 Kč (8 půlhodin na cestu k jednomu jednání), jež činí po zaokrouhlení 1 867 Kč, to vše navýšeno o 21% DPH ve výši zaokrouhleně 21 314 Kč. Celkové náklady tak činí 122 811 Kč a žalovanému 4) náleží náhrada 31,14 % z nich, jež po zaokrouhlení dělá 38 243 Kč.
53. Náklady řízení žalovaného 5) jsou tvořeny odměnou advokáta za 11 úkonů právní služby dle § 7 bodu 6 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (odměna počítána z tarifní hodnoty 610 000 Kč tj., nemajetková újma 600 000 Kč a zveřejnění omluvy 10 000 Kč), to vše snížení o 20% dle § 12 odst. 4 cit. vyhlášky po 8 592 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření se k návrhu ve věci samé, účast na jednání dne 29.10.2013, 18.2.2014, 30.9.2014, 6.1.2015 a 21.4.2015, vyjádření ve věci samé – závěrečný návrh, vyjádření k odvolání z 22.2.2016, účast u jednání dne 11.4.2016 a 16.4.2019), celkem tedy 94 512 Kč, 11 náhradami hotových výdajů po 300 Kč za shora uvedené úkony dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., dále 1/3 cestovného za 7 cest na trase Písek – Praha a zpět (212 km) tj. ve výši 1 x 1 298,92 Kč za jednání dne 29.10.2013 dle vyhl. č. 472/2012 Sb., ve výši 2 x 1 314,18 Kč za jednání dne 18.2.2014 a 30.9.2014 dle vyhl. č. 435/2013 Sb., ve výši 2 x 1 317,15 Kč za jednání dne 6.1.2015 a dne 21.4.2015 dle vyhl. č. 328/2014 Sb., 1 246,34 Kč za jednání dne 11.4.2016 dle vyhlášky č. 385/2015 Sb. a 1 246,34 Kč za jednání dne 16.4.2019 dle vyhlášky č. 333/2018 Sb., jež po zaokrouhlení činí 3 018 Kč a 1/3 náhrady za promeškaný čas v rozsah 56 půlhodin po 100 Kč (8 půlhodin na cestu

k jednomu jednání), jež činí po zaokrouhlení 1 867 Kč, to vše navýšeno o 21% DPH ve výši zaokrouhleně 21 314 Kč. Celkové náklady tak činí 122 811 Kč a žalovanému 5) náleží náhrada 31,14 % z nich, jež po zaokrouhlení dělá 38 243 Kč.

54. Podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. soud uložil účastníkům, aby nahradili státu náklady řízení, jež jsou představovány svědečným ve výši 64 Kč, které stát platil. Vzhledem k míře úspěchu stran v řízení bylo žalobci uloženo nahradit 65,57 % nákladů státu, což dělá po zaokrouhlení 42 Kč a žalovaným bylo uloženo společně a nerozdílně uhradit 34,43 % nákladů státu, což po zaokrouhlení dělá 22 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Pokud by povinný dobrovolně nesplnil povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, má oprávněný právo podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem návrh na nařízení exekuce (zák. č. 120/2001 Sb.).

Praha 16. dubna 2019

Mgr. Vladimír Sommer, v.r.
samosoudce

Toto rozhodnutí ze dne 16. dubna 2019, č.j. 56Cm 47/2013-368 nabylo právní moci dne 2. června 2019 a vykonatelnosti dne 6. června 2019. Připojení doložky provedla Jana Humplíková dne 9. dubna 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Špačková